

راز حرکت سنگ‌ها در دره مرگ

دره مرگ در پارک ملی کالیفرنیا بستر دریاچه ای خشکیده و وهم انگیز است که سنگ‌های بزرگ در آن به شکلی مرموز حرکت می‌کنند، در حالی که کسی هرگز شاهد حرکت کردن آنها نبوده است...

دره مرگ در پارک ملی کالیفرنیا بستر دریاچه ای خشکیده و وهم انگیز است که سنگ‌های بزرگ در آن به شکلی مرموز حرکت می‌کنند، در حالی که کسی هرگز شاهد حرکت کردن آنها نبوده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، صخره‌ها و سنگ‌های متحرک دره مرگ از دهه 1940 تا کنون دانشمندان را بهت زده و متعجب به حال خود رها کرده‌اند. سرعت حرکت این سنگ‌های مرموز برابر سرعت راه رفتن یک انسان تخمین زده شده اما هیچکس این سنگ‌ها را در حین حرکت کردن مشاهده نکرده است.

مطالعات پیشین نشان داده‌اند عواملی مانند نیروی گرانش یا زمین لرزه می‌تواند حرکات مرموز این اجرام را توضیح دهد. اکنون محققان مرکز پروازهای فضایی گودارد ناسا فرضیه ای جدید ارائه کرده‌اند: در طول زمستان سنگ‌ها بر روی حلقه‌های یخی کوچکی که از آب جاری از تپه‌های مجاور در اطراف سنگ‌ها تشکیل می‌شوند، حرکت می‌کنند. به گفته محققان جریان بیشتر آب می‌تواند منجر به شناور شدن سنگ‌ها شوند.

گروهی از محققان این مرکز فضایی اطلاعات به دست آمده از حسگرهای ریزی که به منظور کنترل جریان آب در زیر لایه ای از خاک در این منطقه کار گذاشته شده بودند را مورد بررسی قرار داده و دریافته‌اند این حسگرها در ماه مارس حرارت انجماد آب را به ثبت رسانده‌اند که می‌تواند زمینه ای مناسب برای شکل‌گیری لایه‌های حلقه‌های یخ به شمار رود.

با این حال فرضیه یخی محققان گودارد نمی‌تواند توضیح دهنده قطعی این حرکات ناشناخته باشد، زیرا ویژگی‌های خرد اقلیمی سخت بیابانی می‌تواند به این معنی باشد که هر یک از این سنگ‌ها به واسطه نیروی متفاوت حرکت می‌کنند و یک فرضیه نمی‌تواند تمامی این حرکات را توجیه کند.

در این منطقه که به مسیر مسابقه سنگ‌ها شهرت پیدا کرده است، سنگ‌ها که گاه تا مسافت 458 متر جا به جا می‌شوند مسیری از براده‌های خاک رس را در امتداد مسیر خود به وجود می‌آورند. لایه گلی خشکیده بر بستر دریاچه ضخامتی در حدود 300 متر دارد که از تبخیر دریاچه در 10 هزار سال پیش به جا مانده است.

سنگ‌های دره مرگ گاه به صورت چند تایی یا گروهی حرکت می‌کنند که محققان ناسا این حرکت را به واسطه وجود یک لایه یخی در زیر تمامی این سنگ‌ها ممکن می‌دانند.

تا کنون هیچ چشم یا دوربینی نتوانسته سنگ‌ها را در حال حرکت مشاهده کند اما دانشمندان امیدوارند تکنولوژی‌های جدید بتوانند راه حلی برای روشن کردن این راز در اختیار آنها قرار دهند.

بر اساس گزارش نشنال جئوگرافیک، به دلیل اینکه دره مرگ منطقه ای حفاظت شده به شمار می‌رود، دانشمندان در انجام مطالعات خود محدودیتهایی را دارند که مهمترین آنها ممنوعیت جا به جا کردن سنگ‌ها و تخریب مسیر حرکت آنها است. از این رو دانشمندان برای بررسی نحوه شکل‌گیری لایه‌های یخی در زیر سنگ‌ها و فرار از درجه حرارت بالای 46 درجه ای این دره در ماه ژوئیه نمونه ای از خاک دریاچه خشکیده مجاور را در آزمایشگاه‌های خود مورد استفاده و مطالعه قرار می‌دهند.